

Grundtvigs sang om Niels Ebbesen

I 1839 skrev Grundtvig "Om Danemarks kvide" med nr. 376 i Højskolesangbogen. Grundtvig skrev sangen til brug ved 500-årsfesten for Niels Ebbesens heltegerning.

Om Danemarks kvide der lød en sang

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1839

Melodi: Dansk folkemelodi

Om Danemarks kvide der lød en sang
så sørgelig:

Der var ingen konning i Danevang,
men borgerkrig.

Dansken var fredløs i skov og på hede,
herrer vi havde af himmelens vrede,
for tyskerne reves om Danmark.

Det voldte en konning så svigefuld
som skum på vand,
det voldte to grever af jættekuld
i Holsterland,
mange om skylden og flere om skaden,
fjenden på borgen og falskhed på gaden,
da tyskerne reves om Danmark.

Grev Gert var en kæmpe, en hals fuld hård,
som stål og jern,
og krigsmænd der strømmede til hans gård
fra nær og fjern.
Alting han voved for lidet at vinde,
spared som nælden ej ven eller fjende,
og tyskerne reves om Danmark.

Grev Hans var en kræmmer, holdt hus i Kiel
med høg og hund.
Han kaldtes den milde, for evigt smil
var om hans mund.
Ræven i skove og ulven på hede,
herrer vi havde af himmelens vrede,
da tyskerne reves om Danmark.

Niels Ebbesen var sig en riddersmand
på Nørreris,
og aldrig forstummer i hedeland
den herres pris.
Han tog af dage den kullede greve,
fri ville han enten dø eller leve,
da tyskerne reves om Danmark.

Den kullede greve drog op i nør
i herrefærd.
Han rykkede frem, som han plejed før,
med ild og sværd.
Jyderne alle fra Randers til Ribe
danse han bød efter holsternes pibe,
for tyskerne reves om Danmark.

Niels Ebbesen! sagde grev Gert på jysk:
din frist er kort,
vil ikke i galgen du lære tysk,
så pak dig bort!
Skam skal du få med hr. Bugge på Halden,
hvor mange heste I så har på stalden,
for nu råder tysken i Danmark!

Niels Ebbesen svared et ord i hast:
Hæng tyv og skælm!
men hæng ingen ridder, før sværdet brast
med skjold og hjælm!
Vogt dig for, hvem du til fredløshed dømmer!
langt ej fra børn og fra hustru jeg rømmer,
mens tyskerne rives om Danmark.

Med tyskere vrede i tusindtal,
i kammen kry,
den kullede greve drog ind med bral
i Randers by.
Ilde han tured, og værre det tegned,
kvinderne bæved, og børnene blegned,
for tyskerne reves om Danmark.

Niels Ebbesen fo'r da i harnisk brat
for landefred,
han gæstede greven en forårsnat,
og sværdet bed.
Fri vilde han enten dø eller leve,
livet han tog af den kullede greve,
da tyskerne reves om Danmark.

Sig hævned de holster ved Skanderborg,
dér faldt vor helt,
og sjunget der blev om Jyllands sorg
ved sund og bælt.
Aldrig hans minde dog lægges i mulde,
han stod i spidsen for jyderne hulde,
da tyskerne reves om Danmark.

Forgangen er siden fem hundred år
i lyst og nød,
end Danebrog vajer, og Danmark står
i aften rød.
Kappes nu, alle småfugle i lunden!
nu er til sang om Niels Ebbesen stunden.
Lad tyskerne græde for Danmark!